

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobkyně: **A. H.**, narozena „X“,
bytem „X“,
zastoupena JUDr. Václavem Voříškem, advokátem,
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8,

proti
žalovanému: **Magistrát města Chomutov**,
sídlem Zborovská 4602, 430 28 Chomutov,

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 2 000 Kč. Částka 2 000 Kč bude žalobkyni vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 3. 6. 2019, doručenou zdejšímu soudu prostřednictvím datové schránky téhož dne, podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhala určení toho, že zásah žalovaného spočívající v tom, že žalovaný doručil rozhodnutí ze dne 22. 10. 2018, č. j. MMCH/126388/2017/2940, do datové schránky jejího zmocněnce právnické osoby ODVOZ VOZU s. r. o., IČO: 03724026, aniž bylo v datové zprávě vyznačeno, že je určena do vlastních rukou, v důsledku čehož se toto rozhodnutí dostalo do dispozice paní P. Š., byl nezákonný.
2. Před vlastním projednáním věci je soud vždy povinen zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda má žaloba všechny zákonem stanovené náležitosti k tomu, aby byla projednatelná. Jednou ze základních podmínek soudního řízení ve správním soudnictví je včasné podání žaloby. Ze žaloby je zřejmé, že se žalobkyně domáhá určení toho, že zásah žalovaného byl nezákonný, ve smyslu § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Podle § 84 odst. 1 s. ř. s. musí být taková žaloba podána **do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu**. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Podle odstavce 2 téhož ustanovení **zmeškání lhůty nelze prominout**.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

3. Z citovaných ustanovení s. ř. s. vyplývá jednak objektivní dvouletá lhůta pro podání žaloby, jejíž počátek se odvíjí od okamžiku, kdy k tvrzenému nezákonnému zásahu došlo, a jednak subjektivní dvouměsíční lhůta pro podání žaloby, jejíž počátek je určen okamžikem, kdy se žalobce o tomto zásahu dozvěděl. Není-li dodržena kterákoli z těchto dvou lhůt, jejichž zmeškání nemůže být prominuto, musí soud podanou žalobu vyhodnotit jako opožděnou. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. přitom platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.
4. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle odstavce 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odstavce 3 téhož ustanovení, případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.
5. Subjektivní lhůta pro podání žaloby běží od okamžiku, kdy se do sféry žalobce dostanou takové informace, na jejichž základě mohl seznat, v čem jednání veřejné správy, jež má být nezákonným zásahem, spočívá a že je zaměřeno proti němu (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 1 Afs 58/2017-42, bod 49). Určující tedy je, kdy se žalobce dozvěděl o skutečnostech, které zakládají jím tvrzený nezákonný zásah. Určení počátku běhu subjektivní lhůty nemůže být úplně svévolné, resp. bez ohledu na kontext vždy ve prospěch žalobce. Jak říká rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, subjektivní lhůta „nemůže spočívat jen na přesvědčení žalobce, odrážejícím se v jeho žalobním tvrzení, že se o rozhodných okolnostech dozvěděl v určitý okamžik, nýbrž na objektivním zjištění, které rozhodné okolnosti to jsou a kdy se dostaly do sféry žalobce“ (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015-160, bod 59).
6. Ze spisové dokumentace, kterou předložil žalovaný, zdejší soud zjistil, že dne 8. 11. 2018 podala žalobkyně prostřednictvím společnosti ODVOZ VOZU s. r. o. odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 10. 2018, č. j. MMCH/126388/2017/2940, které bylo žalovanému doručeno prostřednictvím datové schránky rovněž dne 8. 11. 2018.
7. Je nutno v této souvislosti konstatovat, že podle vlastního žalobního tvrzení žalobkyně bylo dne 24. 10. 2018 dotčené rozhodnutí žalovaného doručeno oprávněné osobě jejího zmocněnce, kdy se do datové schránky přihlásil jednatel jejího zmocněnce. Bezpochyby tak zmocněnec žalobkyně nejpozději dne 24. 10. 2018 mohl zjistit, že datová zpráva, jejímž prostřednictvím mu bylo doručováno rozhodnutí žalovaného č. j. MMCH/126388/2017/2940, nebyla určena do vlastních rukou.
8. Dále je nutno připomenout, že zmocněnec žalobkyně jakožto její zástupce činil úkony jejím jménem. Třeba též zdůraznit, že zastoupený účastník řízení má svými požadavky a pokyny zmocněnce řídit a ten je povinen je respektovat. Pro průběh řízení pak nemůže být jakkoli podstatné, zda se zastoupený účastník řízení o tom, že zástupce jeho jménem učinil úkon v řízení, skutečně dozví. Vzájemná informovanost je totiž věcí vzájemných

vztahů mezi zástupcem a jím zastoupeným účastníkem řízení, nikoliv vztahu mezi příslušným správním orgánem a zastoupeným účastníkem řízení.

9. Soud proto konstatuje, že nejpozději dne 8. 11. 2018, tj. v den, kdy bylo podáno odvolání proti rozhodnutí žalovaného č. j. MMCH/126388/2017/2940, se žalobkyně měla a mohla dozvědět, že v datové zprávě, která obsahovala shora vymezené rozhodnutí žalovaného a která byla doručena do datové schránky zmocněnce žalobkyně, nebylo vyznačeno, že je určena do vlastních rukou. Nejpozději v tento den totiž žalobkyně musela dát zmocněnci pokyn k podání odvolání, a musela tudíž být nejpozději v tento den jejím zmocněncem vyrozuměna o tom, proti jakému rozhodnutí se odvolání podává, kdy toto rozhodnutí bylo zmocněnci doručeno či např. z jakých důvodů je třeba odvolání podat. V daný den tedy mohla být žalobkyně jejím zmocněncem informována i o tom, že datová zpráva, jejímž prostřednictvím mu bylo doručováno rozhodnutí žalovaného č. j. MMCH/126388/2017/2940, nebyla určena do vlastních rukou, popř. tuto informaci zjistit z výpisu přijaté zprávy, kterou si od jejího zmocněnce měla nechat předložit (např. pro kontrolu data doručení rozhodnutí žalovaného a následného posouzení případné včasnosti podaného odvolání).
10. Jako nerelevantní je pak třeba označit tvrzení žalobkyně obsažené v její žalobě, podle něhož o tom, že dne 23. 10. 2018 žalovaný zaslal do datové schránky jejího zmocněnce rozhodnutí č. j. MMCH/126388/2017/2940, byla zmocněncem zpravena až dne 2. 5. 2019. Není totiž jakéhokoli důvodu, proč by žalobkyně neměla být jejím zmocněncem informována o tom, že dne 23. 10. 2018 žalovaný zaslal do datové schránky jejího zmocněnce rozhodnutí č. j. MMCH/126388/2017/2940, nejpozději v den podání odvolání proti předmětnému rozhodnutí žalovaného, tudíž dne 8. 11. 2018.
11. Z uvedeného je podle názoru soudu zcela zřejmé, že žalobkyně se nejpozději dne 8. 11. 2018 dozvěděla o jím tvrzeném nezákonném zásahu, který je předmětem tohoto soudního řízení. Tento den (8. 11. 2018) je pak nutno považovat za den určující počátek subjektivní lhůty pro podání žaloby ve smyslu § 84 odst. 1 věty první s. ř. s., neboť ze všech skutkových okolností projednávané věci je zjevné, že nejpozději v tento den mohla žalobkyně seznat, že rozhodnutí žalovaného č. j. MMCH/126388/2017/2940 nebylo zmocněnci datovou zprávou doručováno do vlastních rukou. **Dvouměsíční lhůta pro podání žaloby** tak počala plynout v pátek 9. 11. 2018 a **skončila v úterý 8. 1. 2019**.
12. Pro zachování lhůty k podání žaloby tudíž bylo třeba, aby ji žalobkyně nejpozději dne 8. 1. 2019 předala soudu nebo jemu zaslala prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předala orgánu, který má povinnost ji doručit. To však žalobkyně neučinila, neboť žalobu soudu zaslala prostřednictvím datové schránky teprve dne 3. 6. 2019. Soudu proto nezbylo než vyslovit, že předmětná žaloba byla podána **opožděně**, neboť žalobkyně nedodržela zákonem stanovenou dvouměsíční subjektivní lhůtu k jejímu podání. Z tohoto důvodu pak soud podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. tuto žalobu pro opožděnost odmítl. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
13. Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl výrokem III. usnesení o vrácení žalobkyní zaplaceného soudního poplatku za podání žaloby, jenž byl soudu uhrazen ve výši 2 000

Kč. Tato částka bude žalobkyni vrácena z účtu krajského soudu ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 21. dubna 2021

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu